

عنوان مقاله:

خشونت بالینی، ناکارآمدی در مدیریت رفتار: ناگفته های بالینی دانشجویان پرستاری

محل انتشار:

دومین کنگره سالیانه کشوری دانشجویی طبری و بیست و دومین کنگره سالیانه کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

هدیه موسوی - کمیته تحقیقات دانشجویی دانشکده پیراپزشکی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

مریم چهره گشا - گروه تکنولوژی اتاق عمل دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران / گروه سالمندی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

سهیلا کلانتری - دانشجوی دکتری آموزش پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

زهرا رویانی - گروه تکنولوژی اتاق عمل دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: محیط های بالینی دائم در حال تغییر بوده و گاهی اوقات غیر قابل پیش بینی هستند. برخلاف یادگیری های کلاسی که دانشجویان دارای فعالیت های ساختارمند هستند، در محیط های بالینی، دانشجویان درگیر فعالیت های غیر برنامه ریزی شده، با بیماران و اعضا ارائه دهنده مراقبت می گردند (1). دانشجویان پرستاری در جریان آموزش در محیط های بالینی در معرض خشونت محیط کار قرار دارند (2). هدف این مطالعه تبیین مفهوم خشونت بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری می باشد. روش کار: این مطالعه به روش تحلیل محتوا، با استفاده از مصاحبه های نیمه ساختار عمیق انفرادی 35 الی 45 دقیقه ای در 15 دانشجوی کارآموز و کارورز پرستاری، به روش نمونه گیری هدفمند صورت پذیرفته است. جهت انجام مصاحبه ها از سوالات نیمه ساختار یافته استفاده گردید. نمونه ای از سوال ها شامل: وقتی می گویم خشونت در بالین چه چیزی به ذهنتان می رسد تجربه ای از خشونت در دوره بالینی خود داشته اید این تجربه از سمت چه افرادی بود (مربی، پرسنل، بیمار، دانشجو، همراه بیمار) لطفا با مثال برایم بازگو کنید و بقیه سئوالات پیگیری کننده و اکتشافی براساس داده هایی که شرکت کننده ارائه می کرد جهت روشن تر شدن مفهوم و عمیق تر شدن روند مصاحبه، مطرح شد. یافته ها: 58 کد اولیه از مصاحبه ها استخراج گردید. یافته ها حاکی از آن بود که دانشجویان خشونت بالینی را از دو منظر تجربه نموده و یا در محیا بالینی مشاهده کرده اند. دو درون مایه اصلی اجحاف در حق بیمار، تضییع نقش پرستار از تجربیات دانشجویان در محیط بالینی استخراج گردید. درون مایه اجحاف در حق بیمار خود از سه درون مایه فرعی بی توجهی به ترجیحات شخصی بیمار، تجربه های قبلی تلخ بالینی، پاس کاری بیمار در محیط بالینی بوده و تضییع نقش پرستار از سه درون مایه فرعی تحقیرهای کلامی، عدم همکاری در پروسیجر درمانی با پرستار و دانشجوی پرستاری، نقص در برقراری ارتباطات حرفه ای بیمار، پرستار و دانشجو تشکیل شد. نتیجه گیری: در محیط های بالینی، مفهوم خشونت بالینی از دیدگاه افراد مختلف متفاوت است، زیرا نقش گیرنده و دهنده خدمت و تعریف آنها از مصادیق خشونت متفاوت است و هر قشر خاص انتظارات و دیدگاه های متفاوتی را در این زمینه بیان می کنند. شناخت درست نسبت به این مفاهیم می تواند با تغییر در رفتار و انتظارات شخصی در تعدیل مفهوم خشونت بالینی در فضاهای بالینی تا اندازه ای موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

خشونت بالینی، تجربه، دانشجوی پرستاری، تنش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/956267>

